

ĐƯỜNG VỀ THIÊN QUỐC

PHẬT TỨC TÂM – TÂM TỨC PHẬT

(Phật trong ta – Chúa trong ta)

Làm sao mà mình biết mình có cái tâm Phật và cái tâm Chúa ở trong ta!. Nghe mấy ông Thầy kia nói thì mình cũng khoái là mình có cái tâm Phật và tâm Chúa mà mình tìm hoài mà không ra. Tìm ở trong chùa, cầu xin cái tượng Phật, tìm ở trong nhà thờ cầu xin cái hình Chúa hoặc là cầu xin thẳng với các Thầy các Cha cho con thấy Phật và thấy Chúa. Thậm chí, có người lên non tầm đạo, tầm đấng cứu thế mong cho Ngài hộ độ chúng ta. Cũng có người mua chuộc Ngài bằng mấy trái bơ, trái nho, trái chuối, sai bảo Ngài như là đầy tớ. Cũng có người cầu xin Ngài bằng ly nước lạnh và ba nén hương. Và cũng có người kêu gọi Ngài bằng tấm lòng chân thật.

Ngài đâu có để gì để cho người đời lợi dụng bằng ba trái bơ, trái táo. Chỉ có những người lợi dụng danh Ngài, biểu người ta cúng cho thật nhiều là Ngài độ. Ông Phật gì mà thêm ba cái thứ đó. Mà Chúa cũng không có cứu những người yếu hèn van xin hộ độ.

Nếu Đức Ngài cứu mấy người đó thì chính Đức Ngài cũng tiếp tay cho thêm yếu hèn mà thôi. Nên Đức Ngài có nói "**Các con nên lập cái hạnh đức như ta nè**". Mình nghĩ cái Ông này Ông lớn quá, cao cả quá, làm sao mà mình làm được như Ông dạy.

Với cái tâm trạng đó thì sinh ra hèn nhát và yếu đuối và không phải là con của Ngài. Ngài tập cho chúng ta có cái lòng dũng cảm như là Ngài. Chứ Ngài đâu có dạy chúng ta cái lòng hèn mọn, bủn xỉn, tham lam và nịnh bợ.

Ông Phật cũng dạy cho chúng ta cái lòng thương yêu và tha thứ, cái lòng từ bi hỉ xả, cái lòng dũng cảm trong thanh tịnh. Để tìm lấy cái sáng suốt của chính mình. Tìm thấy cái bản chất ngu muội là tham sân si hỉ nộ ái ố dục và sợ sệt của mình.

Mà từ đó mà phát lên sự sáng suốt trong cái đức tánh nhịn nhục như các Ngài. Để mà tìm ra cái tự tánh của mình là Phật là Chúa. Đức nhịn nhục là con đường đã có từ xưa mà Đức Phật và Đức Chúa đã làm nên.

- **Hỏi nhịn nhục mà sáng suốt cái gì ?.**

Càng nhịn nhục thì càng bị chửi te tua. Vậy chứ Đức Phật và Đức Chúa có bị người ta chửi không?. Thậm chí người ta không thích Ngài, mà đem Ngài ra đóng đinh nữa. Chứ đừng nói là bị chửi.

Càng nhịn nhục thì mình càng bị người đời chửi, thì mình thấy mình thương cái Ông Phật, thương cái Ông Chúa ngày xưa biết chừng nào. Ngài đã hy sinh, soi cái bước đường cho chúng ta tiến tới. Mà mình thấy vậy con đường nhịn nhục mà làm như Ngài đã làm. Thì mình thấy Ngài ở trong ta chứ ở đâu xa. Không làm như Ngài, không hành như Ngài, đã dạy. Thì có đọc cả vạn quyển kinh cũng như không. Đời mạt pháp này thì người ta thích lý luận kinh, hơn là thực hành, tìm nơi thực chất chính mình là ai.

Mình muốn đi tới Ngài, muốn diện kiến Ngài thì mình phải có một ước nguyện thật tâm với Ngài, sống hạnh đức như là Ngài. Muốn tìm tới Ngài cho thỏa ước mong như những người đã tìm và nói ra.

ĐƯỜNG VỀ THIÊN QUỐC

Là phải qua con đường điều luyện của Vô Vi. Chỉ có cái pháp môn này mới đem con người ta đi tới Chúa, đi tới Phật nó nhanh.

Tại sao tôi tu thiền Vô Vi mà tôi rất thích hai Ngài, Đức Chúa và Đức Phật. **Bởi vì cái pháp môn này nó không vị biệt ai hết.** Người nào cũng giống nhau hết, cái pháp môn Vô Vi là con đường trung dung. Nên tôi thích cả hai Ngài, mà tôi ngộ đạo của hai Ngài rất nhanh.

- **Làm sao anh có thể biết Chúa và Phật ở trong mọi người ?**

Tôi có thể chứng minh và khẳng định rằng tôi đã mượn pháp môn tu thiền Vô Vi Huyền Bí Học mà thực hành thì tôi thấy Đức Phật và Chúa nói giống nhau, nên tôi nói đích xác như vậy.

Tôi còn nói với người ta tôi tu thiền Vô Vi này mà tôi hiểu luôn kinh Chúa nói những gì mà tôi đã học qua từ lời Chúa giảng. Nếu mà tôi không học qua những lời Đức Chúa giảng thì tôi ca tụng Đức Chúa để làm gì. Cái hay của người tôi học thì tốt cho tôi mà. Tôi mới ngộ chứ.

Nhiều người nghe tôi nói, tôi học thiền Vô Vi mà hiểu luôn kinh thánh họ không tin. Làm gì tôi hiểu được kinh thánh, họ cho tôi là nói đại. Để tôi trả lời cho và tiết lộ ra bí mật cho những ai mà nghĩ nông cạn như vậy.

Kinh thánh được dịch ra tiếng Việt Nam mà làm gì tôi không hiểu kinh thánh nói gì. Nếu mà tôi không hiểu kinh Chúa tôi đề cao Đức Chúa Ngài làm chi cho mệt.

Vã lại kinh **vô tự chơn kinh**, không chữ mà tôi còn đọc được thì kinh hữu tự có chữ, cũng không khó gì.

Muốn đi tới Chúa và muốn đi tới Phật, thì người ta phải tu luyện **tin, khí, thân**.

Tin Khí Thân là gì?

- **Tin** là chất nước, từ cây cỏ vạn vật, là chất bổ là sinh tố nó đã hấp thụ **tin, nhật, nguyệt** mà nuôi sống chúng ta hằng ngày.
- Còn **khí** là chúng ta hít thở hằng ngày nó cũng là nguyên năng của Trời Đất mà hình thành, là điện lực mà ta cảm giác được qua tế bào làn hơi nóng và lạnh.
- Còn **thần** là cái thần thức, thần hồn của mình, sáng hay là tối đó thôi. Nếu sáng thì ở cõi Thiên Đàng thanh nhẹ, còn tối thì ở chỗ âm u nặng trọc.

Tin, khí, thân, ba cái đó là tam bảo, là đồ quý báu của người tu và cũng đem đến **Bi, Trí, Dũng** cho người tu. Ba cái bảo linh này tối quan trọng liên hệ lẫn nhau, người tu thiền cần phải gìn giữ. Biết hiểu được tin, khí và thần tối quan trọng, thì mình hiểu về mình liên hệ với vũ trụ quang là **Tin Nhật Nguyệt**.

Tin có nghĩa là tinh tú các vì sao trên Trời cùng với mặt Trời và mặt Trăng, nên gọi tắt là Tin Nhật Nguyệt.

ĐƯỜNG VỀ THIÊN QUỐC

Còn phần linh hồn, phần tri giác mình biết mình tới thế gian này một thời gian hạn hữu, để học hỏi tu luyện, rồi mình sẽ tiến hóa lên trên cõi thanh nhẹ bên trên mà hội nhập.

Cảnh bên trên đó, kinh nào, sách nào cũng có nói đến, là cảnh Niết Bàn hoặc cảnh Thiên Đàng, tây phương Cực Lạc. Phần linh hồn mình rất sáng suốt mình bạch nhận định chứng minh cảnh bên trên đó có thật và chứng minh cho người đời biết là thế gian giả tạm và ngắn ngủi.

Cái thần thức, thần hồn của mình chứng minh rất rõ ràng. Sau này mình chết, mình sẽ đi theo cái phần hồn mình **là linh điển** đã tu luyện ở hiện tại là giải thoát thế gian.

Người tu mà giải thoát được cảnh thế gian thì cái tâm từ bi nó mở rộng. Cái tâm từ bi là tâm Phật, mà ai cũng có.

Nhơn nhơn giai thành Phật, ai ai cũng là Phật. Rồi mình mới phát nguyện giúp người. Bởi vì người ta với mình chỉ là một cùng một Ông Cha đó là Ông Trời. Mà nhiều người trên thế gian dùng những danh từ khác nhau, như là. Thượng Đế, Huyền khung Cao Thượng Đế, Alla, God, Gud, Ông Trời. v.v. **Có môn phái khác tu không chứng Ông Trời, thật là uổng.**

Muốn đi tới Chúa thì cũng phải vậy thôi là luyện, tinh, khí, thần. Nhưng mình phải vượt qua con đường: Thần đạo, Thánh đạo và Con đạo, mà người Thiên Chúa hay niệm như là. Nhơn Cha, nhơn Con, nhơn Thánh, nhơn Thần a men.

Muốn ngộ được Cha phải học qua Thần đạo, Thánh đạo và Con đạo.

Con đạo là sao? .

Là mình học trở về với chính mình, thì mình thấy Đức Chúa Con là mình, bởi vì mình là con của Thượng Đế. Mình ngộ Ngài ngay trong tâm. Thì cái pháp môn Vô Vi này là tự tu tự tiến, tự mình trở về với chính mình thì mình ngộ Phật ở trong ta và Chúa cũng ở trong ta. Nên mình không có chê đạo nào hết.

• Hỏi tại sao mà tôi biết như vậy?.

Thì biết được Phật thì cũng biết được Chúa luôn cũng giống nhau mà thôi, chỉ khác các hình thức bề ngoài chữ nghĩa đôi chút. Suy ra thì cũng vậy.

Hai người nói hai câu khác nhau nhưng mà cùng một ý nghĩa. Một ông nói "**Phật tức tâm, tâm tức Phật**". Một ông cũng nói "**Chúa trong ta, ta trong Chúa**". " Chúng sanh là Phật, Phật là chúng sanh, Chúa là tất cả mọi người và mọi người đều có Chúa.

Vậy thì làm sao Thấy Phật và Chúa trong ta, chỉ có thực hành thôi, chứ không có lý thuyết.

• Thực hành là sao?.

- Là tu thân, tu thân là tu Vô Vi. Chính con đã làm, con tìm ra, con nói hết.**

ĐƯỜNG VỀ THIÊN QUỐC

Tìm lại chính mình, thì thấy hết tất cả Phật và Chúa đã có hăng hữu ở trong ta đời đời bất diệt. Tôi không biết nói gì hơn, chỉ thẳm cảm ơn Đức Phật Thầy Ông Tư, Ông Tám sung sướng mà ngộ được cái pháp này, không biết nói sao cho vừa. Chỉ biết nhìn đăm đăm trong cái khoảng hư không mà nước mắt rưng rưng....

PHẬT TỨC TÂM – TÂM TỨC PHẬT PHẬT TRONG TA – CHÚA TRONG TA

*Phật đâu tìm mãi không ra
Tức mình xuống tóc về nhà đi tu
Tâm mình cứ nghĩ Phật xa
Không dè tâm Phật cũng như tâm mình*

*Tâm mình tâm Phật vẫn không
Không không cảnh giới thanh nhàn tự do
Tức là nhập cõi hư vô
Phật thì ở tại ngay tâm người phàm*

*Chúa đâu Chúa ở nơi nào
Trong ngoài có Chúa có người Vô Vi
Ta không nghĩ Chúa ở xa
Ta nghe lời Chúa ngày ngày ăn năn
Trong ta có sẵn ngôi đền
Chúa Con là một tự hành tự tu*

*Kính bái
Lê Thành Lợi*